

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2301

Vragen van het lid **Koşer Kaya** (D66) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *de Schengenverklaring medicijnen* (ingezonden 15 maart 2010).

Antwoord van minister **Klink** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 22 april 2010).

Vraag 1

Kent u het bericht «Naar Antwerpen met een doktersverklaring»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat medicijnen die onder de Opiumwet vallen, zoals Ritalin, alleen over de grens naar Schengenlanden meegenomen kunnen worden als de eigenaar een zogenaamde Schengenverklaring, met datum van vertrek en terugkomst, en een door de behandelend arts gedateerde en ondertekende verklaring bij zich heeft?

Antwoord 2

Dat is correct. Geneesmiddelen die onder de Opiumwet vallen, zoals Ritalin, kunnen niet zomaar worden meegenomen naar het buitenland. In veel landen is het bezit van dergelijke opiaten namelijk streng verboden. Indien iemand naar een Schengenland reist en geneesmiddelen die onder de Opiumwet vallen wil meenemen, is een zogenaamde Schengenverklaring nodig, waarin staat dat de medicijnen worden meegenomen voor eigen gebruik. Een arts moet de verklaring ondertekenen, waarna de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) de verklaring waarmerkt. Een en ander volgt rechtstreeks uit het akkoord van Schengen, dat inmiddels deel uitmaakt van de EU-wetgeving.

Vraag 3

Deelt u de mening dat dat de bewegingsvrijheid van patiënten ernstig belemmert

¹ PZC, 18 februari 2010: «Naar Antwerpen met een doktersverklaring» <http://www.pzc.nl/regio/zeeland/6264023/Naar-Antwerpen-met-een-doktersverklaring.ece>

Antwoord 3

Patiënten kunnen zich vrij bewegen binnen de Schengenlanden, als ze beschikken over de benodigde verklaring. Deze verklaring stelt hen in staat van en naar Schengenlanden te reizen, zonder in de problemen te komen met de lokale opsporingsdiensten voor het in bezit hebben van medicijnen, die tevens geclassificeerd zijn als verdovende middelen. Patiënten kunnen dus vrij bewegen maar de regeling vormt natuurlijk wel een administratieve belasting voor deze groep.

Vraag 4

Kunt u toelichten waarom een langdurende verklaring voor het meedragen van medicijnen voor eigen gebruik die onder de opiumwet vallen niet zou kunnen volstaan?

Antwoord 4

Vanwege de bepalingen van het akkoord van Schengen kan een dergelijke verklaring worden afgegeven voor een aaneengesloten periode van ten hoogste 30 dagen. De data van het begin en van het einde van de reis moeten op de verklaring worden genoteerd. Bij een reis van meer dan 30 dagen dienen meerdere verklaringen te worden meegenomen, waarbij de data op elkaar aansluiten.

Vraag 5

Bent u bereid u in te zetten voor het vereenvoudigen van de procedures door toepassing van digitale hulpmiddelen, zoals het digitaal draagbaar elektronisch medisch dossier of digitale monitoring medicijngebruik, zodat het voor patiënten gemakkelijker wordt met hun medicijnen te reizen?

Antwoord 5

Alvorens tot herziening van deze procedures kan worden overgegaan, zal de EU-wetgeving op dit punt eerst moeten worden herzien. De verwachting is dat dit zeker nog enkele jaren zal duren, gelet op de aanzienlijke verschillen van inzicht ten aanzien van het aanwezig hebben van verdovende middelen tussen de landen die het akkoord van Schengen hebben ondertekend. Wel zal ik onderzoeken of het in dit verband mogelijk is dat voor bepaalde middelen kan worden volstaan met het ondertekenen van een Schengenverklaring door een arts, zonder dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) de verklaring daarna nog eens hoeft te waarmerken.